

ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ

■ ಸಿ.ಎನ್. ಮುಕ್ತಾ

ರಕ್ತಾ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದಂತಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ಯಾಕೋ ತಕ್ಷಣ ಪತಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆಗಿನ್ನೂ ಕೆಂಗೇರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಸೈಟು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀಪಾದರಾವ್ 40x50ರ ಸೈಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು. ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಕಲ್ಲುಬೆಂಚು ಹಾಕಿಸಿದಾಗ ರಕ್ತಾ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. 'ಯಾಕೆ ಕಲ್ಲುಬೆಂಚು ಹಾಕಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಪುರುಸೊತ್ತಿರತ್ತೆ?'

'ಈಗ ನನಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಗಡಿಬಿಡಿ, ನಿನಗೆ ಅಡುಗೆ, ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಬಿಡುವಿರಲ್ಲ. ನಾಳೆ ನಾನು ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ, ಮಕ್ಕಳು ಸೆಟ್ಲೆ ಆದ ಮೇಲೆ ನಮಗೇನು ಕೆಲಸವಿರತ್ತೆ. ಆಗ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬೀದಿ ನೋಡಬಹುದು. ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದಾಗ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಬಹುದು.'

ಗಂಡನ ನೆನಪಾದೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ಮಗ ವಿವೇಕ್, ಮಗಳು ವಸುಧಾ ನೆನಪಾದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಂಗೇರಿಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಓದಿದ್ದರು. ವಿವೇಕ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮುಗಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ವಿವೇಕ್ ಅಲ್ಲೇ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಓದಿ 95 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದಿದ್ದ. ಅವನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ನಂತರ ಆರ್.ವಿ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸಿಟಿಬಸ್ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಬೈಕ್ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಓಡಾಡಿ ಬಿ.ಇ. ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆಗ ಬೈಕ್ ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕೈ ತುಂಬಾ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದಿತ್ತು. ಬಾಂಬೆಯ ಕಂಪನಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ್ದ.

ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಂಬೆಗೆ ಹಾರಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿತ್ರಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್‌ನ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ. ಅವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಆಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದ. ರಕ್ತಾ ತುಂಬಾ ನೊಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಮಗನಿಗೆ ತಾವೇ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಸುಧಾ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದರು.

'ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡೋದು ಯಾಕೆ? ಅವರು ಸುಖವಾಗಿರಲೇಂತ. ವಿವೇಕ್‌ಗೆ ಮಿತ್ರಾ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳೇ ತನ್ನ ಬಾಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಿಡು. ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ತೂರಿಸಬಾರದು.'

ಮಿತ್ರಾ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಕೆಂಗೇರಿಗೆ ಮಗಳ ಜೊತೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಿತ್ರಾ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೂ ಸರಳವಾಗಿದ್ದರು.

'ಮದುವೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿ. ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಈ ಊರಲ್ಲಿ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಮಾಡಿ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ' ಎಂದಿದ್ದರು. ಮದುವೆಗೆ ತಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಹದಿನೈದು ಮಂದಿ ಜೊತೆ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರು ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ತುಂಬಾ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮದುವೆಯಾದ ನಾಲ್ಕು ದಿನಕ್ಕೆ ಕೆಂಗೇರಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ 'ನಂದಾ ಕನ್‌ವೆನ್ಷನ್ ಹಾಲ್'ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾವ್ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದರು. ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ವಿವೇಕ್ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದ.

ವಸುಧಾ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಆರಿಸಿದ ಹುಡುಗನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಂಪನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ತಂದೆ ನೋಡಿದ್ದ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ವರ ರಾಮನಾಥ್ ಅವಳಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ.

ವಸುಧಾ ತಾಯಿಯ ಕೊರಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು, 'ನೀನು ಏನು ಯೋಚಿಸ್ತಿದ್ದಿಯಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹುಡುಗನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಂತೆ, ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡವಂತೆ.'